

การ ป้องกัน

การป้องกันที่ดีที่สุดคือการป้องกันที่แหล่งกำเนิดมีระบบกำจัดเบนซินแบบเฉพาะที่โดยปิดคลุม และลดการปล่อย สารเบนซินออกสู่สิ่งแวดล้อม นอกจากนี้การนำมาตรการทางกฎหมายมาบังคับควบคุมปริมาณการปลดปล่อยเบนซินออกสู่สิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งมีการเฝ้าระวังในสิ่งแวดล้อมและในสุขภาพ ทั้งในผู้ประกอบอาชีพและประชาชนทั่วไป การตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง หลักเลี่ยงการอยู่ในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่น และมีควันบุหรี่ รวมทั้งมีการปลูกต้นไม้เพื่อเป็นแนวป้องกัน หากบ้านเรือนอยู่ในเขตอุตสาหกรรม

ศูนย์พัฒนาวิชาการอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม จังหวัดระยอง
Rayong Occupational Health and Environmental Development Center (ROHED Center)

เลขที่ 18 ถนนเคหะชุมชน 1 ต.ห้วยโป่ง อ.เมือง จ.ระยอง 21150
โทรศัพท์ : 0-3868-4020-1 โทรสาร : 0-3868-4020-1 ต่อ 111 และ 112
E-mail : rohedcenter@googlegroups.com
www.rohed-center.com

เบนซิน (Benzene)

ศูนย์พัฒนาวิชาการอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม จังหวัดระยอง
สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค

เบนซีน มีลักษณะเป็นของเหลว ไม่มีสี มีกลิ่นหอมหวาน ระเหยเป็นไอได้ง่าย เป็นสารประกอบตามธรรมชาติของน้ำมันดิบและน้ำมันเชื้อเพลิง ใช้เป็นสารเคมีในการสังเคราะห์สารตัวทำละลายหลายชนิด เบนซีนที่ปนเปื้อนในอากาศ เกิดได้จากหลายสาเหตุ เช่น เกิดจากการเผาไหม้ของถ่านหิน น้ำมันเชื้อเพลิง ของท่อไอเสียของรถยนต์ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี คิวโนบูทรี และแหล่งกำจัดกากของเสีย โดยพบว่าแหล่งกำเนิดของเบนซีนในอากาศมากที่สุดร้อยละ 57 คือ จากท่อไอเสียรถยนต์

อันตราย ต่อ สุขภาพ

หากได้รับเข้าไปปริมาณมากจะมีฤทธิ์กดประสาทส่วนกลางอย่างทันทีทันใด ทำให้ปวดหัว คลื่นไส้ วิงเวียน จนถึงชัก และโคม่าได้ และมีฤทธิ์ระคายเคืองเยื่อหุ้มจะทำให้เคืองตา จมูก คอ ไอบรรวมหน้าอก และระคายเคืองต่อผิวหนัง ทำให้ผิวหนังไหม้ เป็นผื่นแดงอักเสบได้ และจากการศึกษาพบว่าการได้รับสัมผัสเป็นระยะเวลานานก่อให้เกิดพิษต่อระบบเลือด และจัดอยู่ในสารก่อมะเร็งในมนุษย์ (Group 1) และยังสัมพันธ์กับการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวชนิด acute lymphoblastic leukemia (ALL)

การได้รับ สัมผัส

โดยส่วนใหญ่สามารถรับสัมผัส เบนซีนได้จากหลายแหล่ง เช่น สิ่งของที่มีเบนซีนเป็นส่วนผสม เช่น น้ำมันชักเงา กาวยาง น้ำยาล้างโลหะ เป็นต้น ท่อไอเสียจากรถยนต์ โดยเฉพาะบริเวณที่มีการจราจรหนาแน่น คิวโนบูทรี และพื้นที่เขตอุตสาหกรรม โดยเข้าสู่ร่างกายได้ทางการหายใจ ทางผิวหนัง และทางปากทางการปนเปื้อนไปกับอาหารและน้ำ

การตรวจ ประเมินใน ร่างกาย

การรับสัมผัสสารเบนซีนทางการหายใจนั้น 70% ของเบนซีน ถูกขับออกทางลมหายใจ และ 30% ถูกขับออกทางปัสสาวะ ในรูปของสารแปรรูป (t,t-muconic acid (TTMA), S-Phenylmercapturic acid (SPMA)) สารเหล่านี้ สามารถตรวจหาได้ทางห้องปฏิบัติการเพื่อคัดกรองและยืนยันการได้รับสัมผัสสารเบนซีน

